

نابخردی‌های

پیش‌بینی‌پذیر

نویسنده: دن آریلی

ترجمه: رامین رامبد

انتشارات: ماز یار

معمولا فکر می‌کنیم تصمیم‌هایی که می‌گیریم بر اساس استدلال منطقی و با بررسی سود و زیان و عواقب آن انجام میشود. با دانستن اینکه بیشتر تصمیم‌هایمان چندان هم پخردانه‌نیست دید بهتری از خودمان پیدا می‌کنیم. دن آریلی در کتاب نابخردی‌های پیش‌بینی پذیر به موضوعی پرداخته که شاید کمتر کسی تاکنون به آن توجه کرده باشد. نویسنده قصد دارد با این کتاب به خریدهای نابخردانه‌ای بپردازد که در زندگی همه‌ی ما وجود دارد. دن آریلی با آمیختن تجربه‌ی روزمره و پژوهش‌های تحول‌برانگیز، نشان می‌دهد که چگونه توقعات، عواطف، هنجارهای اجتماعی و برخی موارد دیگر، قوه‌ی تعقل را از مسأ در مواجهه با تصمیمات می‌گیرد. به‌باور نویسنده، مردم هرروز اشتباهات ریزدرشت بسیاری را در تصمیم‌گیری‌هایشان مرتکب می‌شوند؛ باین حال او نکته‌ی جالب‌تر را نه در تصمیمات اشتباه؛ بلکه در تکرار دوباره‌ی اشتباهات قبلی می‌داند. کتاب نابخردی‌های پیش‌بینی پذیر می‌گوید که ما دائما اضافه می‌پردازیم، دست‌کم می‌گیریم و پشت‌گوش می‌اندازیم؛ باوجوداین، رفتارهای ما نه تصادفی هستند و نه بی‌مفهوم؛ آن‌ها اسلوب‌مند و قابل پیش‌بینی هستند؛ اتفاقی که موجب می‌شود تا ما به‌صورت پیش‌بینی‌پذیری نابخرد باشیم. کتاب با تعدادی سوالات شروع می‌شود که از همان اول ذهن مخاطب را درگیر می‌کند:

۱- چرا من از یک شهر بزرگ و گران‌قیمت به شهری ارزان‌تر و کوچک‌تر رفته‌ام و باوجود اینکه حقوقم ثابت مانده، خرج و مخارجم بیشتر شده است؟
۲- علت رایگان بودن یک‌سری از محصولات چیست؟
۳- چرا پس از خوردن آسپرین هزار تومانی هنوز احساس سردرد می‌کنیم ولی بعد از خوردن آسپرین ۲۰ هزار تومانی سردرد ما خوب می‌شود؟
۴- چرا در بسیاری از فروشگاه‌ها بعضی از محصولات دارای جایزه هستند؟ یکی بخر ۳ تا ببرا قطعا هیچ فروشنده‌ای دوست ندارد ضرر کند، پس علت چیست؟

کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی به منظور کاربردی کردن و توسعه دانش تخصصی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، معرفی منابع جدید اعم از کتب، طرح‌های پژوهشی، معرفی پایان‌نامه و رساله‌های جدید و مرتبط را در دستور کار خود دارد. علاقمندان به تهیه این کتاب می‌توانند جهت مطالعه و امانت گرفتن این کتاب با تلفن ۰۲۱-۶۶۵۷۰۱۳۷ داخلی ۲۰۱ کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی تماس بگیرند.

مهناز علی جانی
کارشناس ارشد و مسئول کتابخانه مرکزی سازمان

گزارش

با گذشت حدود ۲۰ ماه از شیوع ویروس کرونا در کشور، اکنون با واکسیناسیون سراسری و همتی که دولت جدید در این خصوص از خود نشان داده، امید می‌رود تا کشور ما به مرور از شر این بلای قرن ۲۱ خلاصی یابد. در این بین، همه اصناف و کسب و کارهایی که در دوران کرونایی به نوعی از تأثیرات این ویروس مخرب آسیب دیدند، همه چشم و امیدشان به دوران بعد از کرونا دوخته شده است.

هنر نمایش نیز در این مدت تحت تأثیر کرونا، آسیب‌های فراوانی دید و در این بین و در برخی مقاطع سالن‌های سینما و نمایش تعطیل شدند. در طی این مدت و همچنین گزارش‌ها و گفت‌وگوهایی که «آتی‌نو» طی مدت شیوع کرونا از هنرمندان، تهیه‌کنندگان و همچنین مسئولان امور نمایشی تهیه کرد، همه حاکی از اوضاع ناپه‌سامان هنر نمایش در کشور حکایت داشت، اما با واکسیناسیون سراسری در سطح کشور و آمیدی که بین اقشار مختلف جامعه با روی کار آمدن دولت جدید مطرح شده، همه نگاه‌ها به دوران پساکرونا دوخته شده است تا بازار نمایش نیز همانند گذشته در کشور رونق دوباره گیرد و ما شاهد تولید آثار جدید و بازگشایی مجدد سالن‌های نمایش و سینماها در سطح کشور باشیم. در این شماره از «آتی‌نو» پای صحبت‌های سعید امیرسلیمانی، هنرمند پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون نشستیم تا از اوضاع و حال و روز هنر نمایش در دوران پساکرونا برای‌مان بگوید. گفت‌وگوی ما را در ادامه بخوانید.

تماشای آثار نمایشی نیز به در کنار هم بودن و تماشای آثار به صورت دسته‌جمعی است. به هر حال، در هر سالن یا تالار نمایش و سینما نیز تعدادی افراد مشغول به کار هستند و از این طریق امرار معاش می‌کنند و زندگی خود را می‌گذرانند که این موضوع فقط مختص به امروز نیست و از روزی که هنر نمایش به صورت صنعتی وارد کشور ما شد، تالارها و سالن‌های سینما نیز برای عرضه و تماشای آن به علاقه‌مندان بازگشایی شد و افرادی با شغل‌های مختلف در آنجا مشغول به کار شدند که هر گونه تعطیلی و یا رکود و کسادی در صنعت سینما، طبیعتاً بر شغل این افراد نیز تأثیر می‌گذارد.

شما به عنوان هنرمندی که سالیان زیادی است در عرصه هنر نمایش کشور حضور دارید و همچنین فرزندان شما در این هنر مشغول به کار هستند و به نوعی پدر خانواده‌ای هنرمند هستید، هنر نمایش کشور مان را در پساکرونا چگونه می‌بینید؟ در درجه نخست، امیدوارم هر چه زودتر مردم کشور مانیز از شر این ویروس مخرب و کشنده راحت و آسوده شوند و ما دیگر نام نحس آن را در هیچ جای کشور مان نشنویم و شاهد لیخن شادی بر لبان همه ایرانیان باشیم. در ادامه نیز شاهد بازگشت رونق دوباره به کسب و کارهای مردم باشیم و کشور مان از این حالت رکود خارج شود. اهالی هنر؛ به‌ویژه هنر نمایش نیز با پایان کرونا، شاهد فصلی نو و تازه در کار و هنر شان باشند و آثاری جدید عرضه کنند و رونق دوباره را باز یابند. همچنین امیدواریم دولت سیزدهم که استارت کار را با طرح «واکسیناسیون ملی» خوب زده، در ادامه نیز نسبت به دولت قبل در زمینه هنر، موفق تر عمل کند و از هنرمندان که طی این مدت در اثر تبعات ناشی از ویروس کرونا زندگی سختی را تجربه کردند، حمایت بیشتری به عمل آورد. توجه داشته باشیم فرهنگ و هنر در هر جامعه‌ای یک زنجیره متصل به هم است که در هیچ حالتی حلقه‌های آن از هم گسستنی نیست و هیچ یک بدون دیگری امکان حیات ندارد. هنر برای مردم است و هنرمند از دل مردم. هنرمند زبان گویای مردم زمان خود است. از طرفی، دین مبین اسلام بر برادری و مساوات تأکید فراوان کرده است؛ پس بر همه ما فرض و واجب است تا در هر شرایط و ویژه‌ای مانند امروز به کمک و یاری هم بشتابیم. امیدواریم با پایان کرونا در کشور و آغاز دوران پساکرونا شاهد پایان تلخی‌ها و آغاز دوباره کار و فعالیت در جامعه باشیم.

پلتفرم‌های نمایش خانگی (VOD) ها توانستند به خوبی در میان مردم جایبفتند. نظر شما در مورد این شیوع عرضه و نمایش آثار چیست؟

به هر حال در شرایط کرونایی و لزوم رعایت دستورالعمل‌ها و همچنین فاصله‌گذاری اجتماعی، خب طبیعی است که مردم و علاقه‌مندان به تماشای آثار سینمایی و تلویزیونی برای عدم ابتلاء به این ویروس، روی به خرید آثار مورد علاقه خود و همچنین تماشای آثار از این طریق در منزل بیاورند. اما خب تماشای فیلم در فضای مخصوص به خود مانند سینماها و یا تالارها در کنار جمع خانواده لذت مخصوص به خود را دارد که در منزل این امکان فراهم نیست. اما در شرایطی که ذکر شد دیگر چاره‌ای نیست جز تماشا در منزل. البته توجه داشته باشید در برخی از شاخه‌های هنری مانند تئاتر که هنر و نمایشی زنده است و به صورت زنده اجرامی شود، این شیوه عرضه و تماشا، اصلا هیچگونه قابلیت اجرایی ندارد و نمی‌توان هیچ نمایش تئاتری را در قالب ویدیویی عرضه کرد. در مورد سایر هنرها نیز این موضوع مصداق دارد. به طور مثال، شما یک کنسرت موسیقی را در نظر بگیرید که به صورت زنده به مخاطبان عرضه می‌شود. خب پخش آن به صورت دیگر که اجرای زنده موسیقی نیست، اما در برخی مواقع مانند شرایط کرونا و لزوم فاصله‌گذاری‌های اجتماعی دیگر چاره‌ای نیست و به ناچار علاقه‌مندان به این شیوه روی می‌آورند. به هر حال با عادی شدن شرایط و بازگشت به قبل از کرونا، دوباره سالن‌ها و تماشاخانه‌ها به رونق سابق خود باز خواهند گشت. لذت تماشای آثار نمایشی به‌ویژه آثار سینمایی و یا تئاتری، در کنار خانواده بودن و تماشای آن در سالن و ثبت خاطره‌ای خوش در ذهن تک‌تک اجزای خانواده است که در منزل چنین امکانی فراهم نیست؛ از طرف دیگر با این کار سینماها و تالارهای نمایشی نیز رونق از دست رفته خود را باز خواهند یافت و از رکود ۲۰ ماهه خارج خواهند شد.

بله این موضوعی که مطرح کردید، کاملاً درست است و ما طی این مدت در گزارش‌هایی که از این اماکن تهیه می‌کردیم نیز شاهد رکود و گاه تعطیلی برخی از سینماها و تالارهای نمایش در سطح کشور بودیم.

همان‌طور که اشاره کردم، هنر نمایش یک کار تیمی است و منحصر به یک فرد یا یک تیم خاص نیست؛ حتی لذت

می‌دادند تا فیلم یا نمایش مورد علاقه خود را در منزل تماشا کنند تا در سالن‌ها و سینماها و یا از طریق نمایش آنلاین آثار مورد علاقه خود را تماشا کنند. از همه مهم‌تر رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و زدن ماسک هم حین نمایش برای بازیگران مقدور نبود و خطر ابتلا در حین تمرین و فیلمبرداری بسیار وجود داشت. همه این عوامل دست به دست هم داد تا طی این مدت، رکود بر هنر نمایش در کشور حاکم شود. البته اکنون با طرح واکسیناسیون ملی توسط دولت جدید در سطح کشور و لزوم واکسینه شدن همه ایرانیان، همه امید به بهبود شرایط بعد از واکسیناسیون دارند و امیدواریم شرایط به مانند سابق باز گردد.

پس به نظر شما می‌توان آمیدی متصور بود؟

بله. همان‌طور که بسیاری از کشورها کم‌روند سابق خود را باز یافته‌اند و طبق روال گذشته کار خود را آغاز کرده‌اند، کشور مانیز به هر حال از این اوضاع خارج می‌شود و مانیز کم‌کم رونق دوباره را به دست خواهیم آورد و از این رکود خارج خواهیم شد. البته با تحیف شدن و ضررهایی که طی نزدیک به این دو سال کرونا بر اصناف زد، جادارد تا مسئولان از هم‌اکنون برای دوران پساکرونا چاره‌ای بیندیشند و از اصناف و هنرمندان حمایت بیشتری کنند تا آنان بتوانند با انرژی مضاعف به کار خود باز گردند و کار خود را دوباره آغاز کنند. البته همه باید دست در دست هم دهیم تا از این رکود خارج شویم. توجه داشته باشید در این شرایط همه به حمایت یکدیگر نیاز داریم؛ به‌ویژه هنر نمایش که یک کار تیمی است، نه فردی. البته تا جایی که من اطلاع دارم، برخی از تهیه‌کنندگان و یا سایر عوامل نمایش از هم‌اکنون خود را برای کارهای جدید آماده کرده‌اند و امید به تولید کارهای جدید و عرضه در بازار دارند تا از رکودی که طی این مدت در هنر نمایش در کشور به وجود آمده بود خارج شوند و ضررهای خود را تا حدودی جبران کنند. همچنین در صداوسیما نیز سفارش چند کار جدید آغاز شده و مسئولان این رسانه ملی در حال رایزنی برای ساخت آثار جدید با عوامل تولید هستند. همه این موارد نشان می‌دهد که کار دوباره آغاز شده و کم‌کم از رکود گذشته خارج شده است. امیدواریم نه تنها هنر نمایش بلکه همه اصناف در سطح کشور از رکود خارج شوند و دوباره رونق گذشته را باز یابند.

طی این مدت که کرونا در کشور جولان می‌داد،

